

Секція VI

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ПЕДАГОГА

.....

Біла І. П., викладач,
Чортківський гуманітарно-
педагогічний коледж імені
Олександра Барвінського
(м. Чортків)

ГОТОВНІСТЬ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ВАЖЛИВА ПРОФЕСІЙНА ЯКІСТЬ СУЧАСНОГО ПЕДАГОГА

Розвиток суспільства потребує від педагогічної науки інноваційних підходів та методів навчання. Однією з важливих якостей педагога, умовою успішності його як професіонала є, безперечно, готовність до інноваційної діяльності. Під інновацією розуміють нововведення, створення принципово нових технологій, видів продукцій і послуг. Слід відмітити, що поняття інновації пов'язане з креативністю. На думку В. О. Сластеніна, основною характеристикою психологічної готовності до інновацій у професійно-педагогічній діяльності є креативність [1, с. 90]. Проте, якщо креативність має на меті висування нових ідей, то відмінною ознакою інновації є втілення її на практиці.

У педагогічній науці інновація означає введення нового в цілі, зміст, форми і методи навчання та виховання; в організацію спільної діяльності вчителя і учня. Інновації самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків, передового педагогічного досвіду окремих учителів і цілих колективів. Інноваційний потенціал педагога визначається як сукупність соціокультурних і творчих характеристик особистості педагога, яка виявляє готовність удосконалювати педагогічну діяльність, наявність внутрішніх засобів та методів, здатних забезпечити цю готовність.

З огляду на сказане вище, наявність інноваційного потенціалу визначають:

- творча здатність генерувати нові уявлення та ідеї;
- високий культурно-естетичний рівень, освіченість, інтелектуальна глибина й різнобічність інтересів педагога;
- відкритість особистості педагога до нового розуміння і сприйняття різних ідей, думок, напрямів, течій.

На основі аналізу літератури з досліджуваної проблеми можна виділити такі основні критерії готовності педагога до інноваційної діяльності:

- готовність до творчої діяльності щодо нововведень у школі;
- усвідомлення необхідності інноваційної діяльності;

- упевненість, що зусилля, спрямовані на нововведення, принесуть результат;
- узгодженість особистих цілей з інноваційною діяльністю;
- позитивне сприйняття свого минулого досвіду і вплив нововведень на фахову самостійність педагога;
- готовність до подолання творчих невдач;
- органічність інноваційної діяльності, фахової та особистісної культури.

Сучасна освіта дедалі більше набуває інноваційного характеру. Тому професіонали в галузі освіти повинні бути здатними до інноваційного типу мислення впродовж усього життя. Отже, стратегія нововведень стає основою реалізації різних форм діяльності в різноманітних навчальних закладах. Основною рушійною силою інноваційної діяльності є, безперечно, вчитель, оскільки суб'єктивний чинник є вирішальним під час впровадження і поширення нововведень. Педагог має широкі можливості й необмежене поле діяльності, оскільки на практиці переконується в ефективності чинних методик навчання і може коригувати їх, створювати нові методики [2, с. 245].

Педагогічні інновації потребують принципово нових методичних розробок, нової якості педагогічного новаторства. Успішність інноваційної діяльності передбачає, що педагог усвідомлює практичну значущість різних нововведень у системі освіти не лише на професійному, а й на особистісному рівні. Однак зауважимо, що включення педагога в інноваційний процес часто відбувається спонтанно, без урахування його професійної та особистісної готовності до інноваційної діяльності. Отже, у структурі професійно спрямованої особистості педагога готовність до інноваційної діяльності є показником його здатності нетрадиційно вирішувати актуальні для особистісно-орієнтованої освіти проблеми.

Готовність до інноваційної діяльності є внутрішньою силою, що формує інноваційну позицію педагога. Як один із важливих компонентів професійної готовності, вона є передумовою ефективної діяльності педагога, максимальної реалізації його можливостей, розкриття творчого потенціалу [3, с. 21]. Готовність до інноваційної педагогічної діяльності — особливий особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості та рефлексії.

Упровадження інновацій в освіту є і необхідністю, і вимогою, і завданням, і об'єктивною реальністю, а потенціал педагога — це характеристика особистості, яка володіє набором здібностей, знань, умінь, навичок, необхідних для цілеспрямованої, предметної, результативної професійної діяльності в умовах змін і реформи освіти.

Список використаних джерел

1. Сластенін В. А., Подимова Л. С. / Педагогіка. Інноваційна діяльність. — М. : Магістр, 1997. — С. 90–94.
2. Химинець В. В. Інноваційна освітня діяльність. — Ужгород, 2007. — С. 245–248.
3. Настільна книга педагога. Посібник для тих, хто хоче бути вчителем-майстром / упор. В. М. Андреева, В. В. Григораш. — Х. : Основа, 2006. — С. 18–22.